

Дончо Славчевъ

Гума отъ варъ и вжгища

При своето второ пътуване къмъ Новия свѣтъ (1493—1496 г.) Христофоръ Колумбъ забелязаль, че дивацитъ отъ островъ Хаити си играятъ съ „гъвкави топки отъ растителна смола“. За такива топки на дивацитъ съобщаватъ по-късно и испанските мисионери (свещеници) отъ Перу. Дълго време, обаче, минава, докато тая „растителна смола“, каучукътъ, влѣзе въ всѣдневна употреба у европейцитъ.

Сега е вече напълно установено, че американскиятъ червенокожи сѫ употребявали каучука не само за игра, но и за много полезни нѣща. Вѣкове преди откриването на Америка отъ европейцитъ, индиянцитъ правили отъ каучукъ обуща, непромокаеми платове, сѫдове за храна и други. Дори познавали начини за подобряване свойствата на каучука — премахване на неговата лепливостъ.

Европейцитъ се опознаватъ съ каучука къмъ срѣдата на XVIII в. — триста години следъ откриването на Америка. Въ края на XVIII в. е започната и неговата употреба. Тогава открили, че каучукътъ премахва добре следитъ отъ моливъ върху книга и започватъ да го употребяватъ за тая цель. Започнали да правятъ непромокаеми платове и обуща, тръби за вода и други. Но всички тия предмети имали лошитъ качества на каучука: на горещо - лепкави, на студено - трошливи. Тогава не могли да премахнатъ и лошата миризма, която има каучукътъ.

Американецътъ Гудгаръ успѣлъ да премахне недостатъците на сировия каучукъ, като го смѣсилъ съ сѣра. Така се получилъ новъ продуктъ, който